

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 69 I

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

59 tomas

2016 m. vasario 23 d.

Turinys

IV *Pranešimai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Vadovų Taryba

2016/C 69 I/01

Naujas susitarimas dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje 1

LT

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS VADOVŲ TARYBA

NAUJAS SUSITARIMAS DĖL JUNG TINĖS KARALYSTĖS EUROPOS SAJUNGOJE

Ištrauka iš 2016 m. vasario 18–19 d. Europos Vadovų Tarybos išvadų ⁽¹⁾

(2016/C 69 I/01)

JUNG TINĖ KARALYSTĖ IR EUROPOS SAJUNGA

1. Gruodžio mėn. susitikime Europos Vadovų Tarybos nariai susitarė glaudžiai bendradarbiauti, kad būtų rasti visiems tinkami sprendimai visose keturiose srityse, nurodytose 2015 m. lapkričio 10 d. Jungtinės Karalystės Ministro Pirmininko laiške.
2. Šiandien Europos Vadovų Taryba susitarė, kad šie dokumentai, kurie visiškai atitinka Sutartis ir įsigalios tą dieną, kai Jungtinės Karalystės Vyriausybė informuos Tarybos Generalinį sekretorių apie tai, kad Jungtinė Karalystė nusprendė likti Europos Sąjungos nare, yra tinkamas atsakymas į Jungtinei Karalystei susirūpinimą keliančius klausimus:
 - a) Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimas dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje (1 priedas);
 - b) Pareiškimas, kuriame pateikiamas Tarybos sprendimo dėl konkrečių nuostatų, susijusių su bankų sąjungos ir tolesnės euro zonos integracijos padarinių veiksmingu valdymu, kuris bus priimtas tą dieną, kai įsigalios a papunktyje nurodytas sprendimas, projektas (2 priedas);
 - c) Europos Vadovų Tarybos deklaracija dėl konkurencingumo (3 priedas);
 - d) Komisijos deklaracija dėl subsidiarumo įgyvendinimo mechanizmo ir naštos mažinimo įgyvendinimo mechanizmo (4 priedas);
 - e) Europos Komisijos deklaracija dėl išmokų vaikams, eksportuojamų į kitą valstybę narę nei ta, kurioje darbuotojas gyvena, indeksavimo (5 priedas);
 - f) Komisijos deklaracija dėl valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo D skirsnio 2 punkto b papunktyje nurodyto apsaugos mechanizmo (6 priedas);
 - g) Komisijos deklaracija dėl klausimų, susijusių su piktnaudžiavimu laisvo asmenų judėjimo teise (7 priedas).
3. Kalbant apie 1 priede išdėstytą sprendimą, valstybių ar Vyriausybių vadovai pareiškė, kad:
 - i) tas sprendimas yra teisinė garantija, kad į Jungtinei Karalystei susirūpinimą keliančius klausimus, nurodytus 2015 m. lapkričio 10 d. laiške, buvo atsižvelgta;
 - ii) sprendimo turinys visiškai atitinka Sutartis;

⁽¹⁾ Dokumentas ST 1/16 (p. 1, 2 ir 8–36), esantis: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-1-2016-INIT/lt/pdf>

- iii) tas sprendimas yra teisiškai privalomas ir gali būti iš dalies keičiamas arba panaikintas tik bendru Europos Sąjungos valstybių narių valstybių ar Vyriausybių vadovų sutarimu;
 - iv) tas sprendimas įsigalios tą dieną, kai Jungtinės Karalystės Vyriausybė informuos Tarybos Generalinį sekretorių apie tai, kad Jungtinė Karalystė nusprendė likti Europos Sąjungos nare.
4. Laikoma, kad tuo atveju, jei referendumu Jungtinėje Karalystėje būtų nuspręsta, jog ji išstoja iš Europos Sąjungos, 2 punkte nurodytų dokumentų nebeliks.
-

I PRIEDAS

**EUROPOS VADOVŲ TARYBOJE POSĖDŽIAVUSIŲ VALSTYBIŲ AR VYRIAUSYBIŲ VADOVŲ SPRENDIMAS
DĖL NAUJO SUSITARIMO DĖL JUNGTINĖS KARALYSTĖS EUROPOS SĄJUNGOJE**

Europos Vadovų Taryboje posėdžiavę 28 Europos Sąjungos valstybių narių, kurių Vyriausybės yra pasirašiusios Sutartis, kuriomis grindžiama Sąjunga, valstybių ar Vyriausybių vadovai,

NORĖDAMI išspręsti, laikantis Sutarčių, tam tikrus klausimus, kuriuos 2015 m. lapkričio 10 d. laiške iškėlė Jungtinė Karalystė,

KETINDAMI šiame sprendime paaiškinti tam tikrus valstybėms narėms ypač svarbius klausimus, kad į tokį paaiškinimą turėtų būti atsižvelgiama kaip į Sutarčių aiškinimo priemonę; taip pat ketindami patvirtinti priemones klausimais, apimančiais nacionalinių parlamentų vaidmenį Sąjungoje, taip pat bankų sąjungos ir tolesnės euro zonos integracijos padarinių veiksmingą valdymą,

PRIMINDAMI Sąjungos tikslą, laikantis Sutarčių, įsteigti ekonominę ir pinigų sąjungą, kurios valiuta – euro, ir primindami, kokią svarbą tinkamai veikiančiai euro zona turi visai Europos Sąjungai. Bendrą valiutą jau yra įsivedusios devyniolika valstybių narių, kitoms valstybėms narėms yra taikoma išimtis tol, kol Taryba nuspręs, kad tenkinamos jos panaikinimo sąlygos, o dvi valstybės narės atitinkamai pagal prie Sutarčių pridėtus protokolus Nr. 15 ir Nr. 16 nėra įpareigosios įsivesti euro arba joms taikoma išlyga šioje srityje. Atitinkamai tol, kol minėtos išimtys nėra panaikintos ar minėti protokolai nenustoja galioti atitinkamai valstybei narei pateikus pranešimą arba prašymą, eurą kaip savo valiutą naudoja ne visos valstybės narės. Primindami, kad procese siekiant sukurti bankų sąjungą ir labiau integruoto euro zonos valdymo turi galimybę dalyvauti valstybės narės, kurių valiuta nėra euro,

PRIMINDAMI, kad Sutartyse, be nuorodų į Europos integracijos procesą ir vis glaudesnės Europos tautų sąjungos kūrimą, taip pat esama konkrečių nuostatų, pagal kurias kai kurios valstybės narės turi teisę nedalyvauti taikant tam tikras Sutarčių ar Sąjungos teisės nuostatas arba skyrius, susijusius su tokiais klausimais kaip euro įvedimas, gynybinio pobūdžio sprendimai, asmenų kontrolė jiems kertant sienas, taip pat priemonės laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, arba jos atleistos nuo jų taikymo. Sutarčių nuostatomis taip pat leidžiama vienai ar kelioms valstybėms narėms nedalyvauti veiksmuose, kuriais ketinama prisidėti prie Sąjungos tikslų įgyvendinimo, visų pirma pradėjus tvirtesnę bendradarbiavimą. Todėl tokie procesai sudaro sąlygas skirtingai įvairių valstybių narių integracijai, suteikiant galimybę toms, kurios nori didesnės integracijos, tai daryti ir kartu gerbiant teises tų, kurios nepageidauja imtis tokių veiksmų,

PRIMINDAMI visų pirma tai, kad Jungtinė Karalystė pagal Sutartis turi šias teises:

- neįsivesti euro ir todėl savo valiuta išlaikyti Didžiosios Britanijos svarą sterlingų (Protokolas Nr. 15),
- nedalyvauti taikant Šengeno *acquis* (Protokolas Nr. 19),
- vykdyti asmenų kontrolę jiems kertant sienas ir todėl nedalyvauti Šengeno erdvėje, kiek tai susiję su vidaus ir išorės sienomis (Protokolas Nr. 20),
- pasirinkti, ar dalyvauti priemonėse laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje (Protokolas Nr. 21),
- nuo 2014 m. gruodžio 1 d. nebetaikyti labai daug Sąjungos aktų ir nuostatų policijos bendradarbiavimo ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, priimtų prieš išgaliojant Lisabonos sutarčiai, tuo pačiu nusprendžiant toliau dalyvauti 35 iš jų (Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 4 ir 5 dalys),

taip pat PRIMINDAMI, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija neišplečia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ar jokio Jungtinės Karalystės teismo galimybių priimti sprendimą dėl Jungtinės Karalystės teisės ir praktikos suderinamumo su pagrindinėmis teisėmis, kurias ji iš naujo patvirtina (Protokolas Nr. 30),

PASIRYŽĘ visapusiškai išnaudoti vidaus rinkos potencialą visais aspektais, stiprinti Sąjungos, kaip gamybos ir investavimo vietas, patrauklumą pasaulyje ir skatinti tarptautinę prekybą ir sudaryti sąlygas patekti į rinką, *inter alia*, vedant derybas dėl prekybos susitarimų ir juos sudarant, remiantis abipusės naudos ir skaidrumo principais,

taip pat PASIRYŽĘ palengvinti ir remti tinkamą euro zonos veikimą ir jos ilgalaikę ateitį visų valstybių narių naudai,

PAISYDAMI Sąjungos institucijų galių, be kita ko, per visas teisėkūros ir biudžeto procedūras, ir nedarydami poveikio Sąjungos institucijų ir nacionalinių kompetentingų valdžios institucijų įstaigų santykiams,

PAISYDAMI centrinių bankų galių vykdyti jų užduotis, įskaitant likvidumo suteikimą centriniam bankui pagal jų atitinkamas jurisdikcijas,

ATSIŽVELGDAMI į pareiškimą, kuriame pateikiamas Tarybos sprendimo dėl konkrečių nuostatų, susijusių su bankų sąjungos ir tolesnės euro zonos integracijos padarinių veiksmingu valdymu, projektas,

ATSIŽVELGDAMI į 2014 m. birželio 26–27 d. ir 2016 m. vasario 18–19 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,

PAŽYMĖDAMI Europos Vadovų Tarybos deklaraciją dėl konkurencingumo,

PAŽYMĖDAMI Komisijos deklaraciją dėl subsidiarumo įgyvendinimo mechanizmo ir naštos mažinimo įgyvendinimo mechanizmo,

PAŽYMĖDAMI Komisijos deklaraciją dėl Sprendimo D skirsnio 2 punkto b papunktyje nurodyto apsaugos mechanizmo,

PAŽYMĖDAMI Komisijos deklaraciją dėl klausimų, susijusių su piktnaudžiavimu laisvo asmenų judėjimo teise,

ATSIŽVELGDAMI į Europos Parlamento pirmininko ir narių išreikštą nuomonę,

SUSITARĖ DĖL ŠIO SPRENDIMO:

A SKIRSNIS

EKONOMIKOS VALDYMAS

Siekiant įgyvendinti Sutartyse nustatytą tikslą įsteigti ekonominę ir pinigų sąjungą, kurios valiuta – euro, reikia toliau ją stiprinti. Priemonės, kurių paskirtis – toliau stiprinti ekonominę ir pinigų sąjungą, valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, taikys savanoriškai ir galės jose dalyvauti, kai įmanoma. Tai nedaro poveikio tam, kad valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, išskyrus tas, kurios neįpareigosios įsivesti euro arba kurioms taikoma išlyga šioje srityje, pagal Sutartis yra įpareigosios daryti pažangą, kad įvykdytų būtinas sąlygas bendrai valiutai įsivesti.

Patvirtinama, kad ekonominės ir pinigų sąjungos tolesnio stiprinimo procese nedalyvaujančios valstybės narės nesukurs kliūčių tokiam tolesniam stiprinimui, bet jį palengvins; kita vertus, šiame procese bus paisoma nedalyvaujančių valstybių narių teisių ir kompetencijos. Sąjungos institucijos kartu su valstybėmis narėmis palengvins skirtingų požiūrių sambūvį bendroje institucijų sistemoje užtikrinamos nuoseklumą, Sąjungos mechanizmų veiksmingą veikimą ir valstybių narių lygybę prieš Sutartis, taip pat vienodas sąlygas ir vidaus rinkos vientisumą.

Tarpusavio pagarba ir lojalus bendradarbiavimas tarp euro zonos veikime dalyvaujančių ar nedalyvaujančių valstybių narių bus užtikrinta taikant principus, apie kuriuos primenama šiame skirsnyje ir kurie garantuojami visų pirma Tarybos sprendimu ⁽¹⁾, kuriuo į tai nurodoma.

1. Fizinį arba juridinių asmenų diskriminacija dėl valstybės narės oficialios valiutos arba atitinkamais valiutos, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė valstybėje narėje, kurioje jie yra įsikūrę / įsisteigę, yra draudžiama. Bet koks skirtingų sąlygų taikymas turi būti pagrįstas objektyviomis priežastimis.

Teisės aktais, įskaitant tarpvyriausybinius susitarimus tarp valstybių narių, tiesiogiai susijusiais su euro zonos veikimu, turi būti paisoma vidaus rinkos taip pat ekonominės ir socialinės ir teritorinės sanglaudos principų ir jie neturi būti kliūtimi prekybai tarp valstybių narių ar jos diskriminavimas. Šie aktai neturi pažeisti valstybių narių, kurių valiuta nėra euro, kompetencijos, teisių ir įsipareigojimų.

⁽¹⁾ Tarybos sprendimas dėl konkrečių nuostatų, susijusių su bankų sąjungos ir tolesnės euro zonos integracijos padarinių veiksmingu valdymu.

Valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, netrukdo įgyvendinti teisės aktų, tiesiogiai susijusių su euro zonos veikimu, ir nesiima priemonių, kurios galėtų trukdyti pasiekti ekonominės ir pinigų sąjungos tikslus.

2. Sąjungos teisė bankų sąjungos srityje, kuria Europos Centriniam Bankui, Bendrai pertvarkymo valdybai ar Sąjungos įstaigoms, atliekančioms panašias funkcijas, suteikiami įgaliojimai kredito įstaigų atžvilgiu, taikoma tik kredito įstaigoms, esančioms valstybėse narėse, kurių valiuta yra euro, arba valstybėse narėse, kurios su Europos Centrinio Banku yra sudariusios glaudaus bendradarbiavimo susitarimą dėl prudenčios priežiūros laikantis atitinkamų ES taisyklių ir taikant grupės ir konsoliduotos priežiūros bei pertvarkymo reikalavimus.

Bendras taisyklių sąvadas turi būti taikomas visoms kredito institucijoms ir kitoms finansų institucijoms tam, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos vidaus rinkoje. Materialinę Sąjungos teisę, kurią turi taikyti Europos Centrinis Bankas vykdydamas vienos priežiūros institucijos funkcijas arba Bendra pertvarkymo valdyba ar Sąjungos įstaigos, atliekančios panašias funkcijas, įskaitant bendrą taisyklių sąvadą dėl prudenčios reikalavimų kredito įstaigoms ar kitas teisėkūros priemones, kurias reikia priimti siekiant apsaugoti finansinį stabilumą, gali reikėti organizuoti vienodžiau nei atitinkamas taisykles, kurias turi taikyti valstybių narių, kurios nedalyvauja bankų sąjungoje, nacionalinės institucijos. Šiuo tikslu gali reikėti konkrečių nuostatų bendrame taisyklių sąvade ir kitose atitinkamose priemonėse, tuo pačiu išlaikant vienodas sąlygas ir prisidedant prie finansinio stabilumo.

3. Neatidėliotinos ir krizių atvejais taikomos priemonės, skirtos euro zonos finansiniam stabilumui apsaugoti, nesukurs biudžetinės atsakomybės valstybėms narėms, kurių valiuta nėra euro, arba tam tikrais atvejais toms, kurios nedalyvauja bankų sąjungoje.

Bus nustatyti tinkami visiško kompensavimo užtikrinimo mechanizmai, taikomi tais atvejais, kai pirmoje pastraipoje nurodytų neatidėliotinių ir krizių atvejais taikomų priemonių išlaidos, išskyrus administracines išlaidas, padengiamos iš Sąjungos bendrojo biudžeto.

4. Priemonių, kurių turi būti imtasi valstybių narių, kurių valiuta nėra euro, finansiniam stabilumui apsaugoti, įskaitant finansų įstaigų ir rinkų priežiūrą ar pertvarkymą ir makroprudencines pareigas, įgyvendinimas yra, taikant grupės ir konsoliduotos priežiūros bei pertvarkymo reikalavimus, pačių šių valstybių narių valdžios institucijų reikalas ir jų biudžetinė atsakomybė, išskyrus atvejus, kai tokios valstybės narės pageidauja dalyvauti bendruose mechanizmuose, kurie yra joms atviri.

Tai nedaro poveikio bendram taisyklių sąvado vystymui ir Sąjungos makroprudencinės priežiūros mechanizams, skirtiems sisteminės finansinės rizikos Sąjungoje prevencijai ir mažinimui, ir esantiems Sąjungos įgaliojimams imtis būtinų veiksmų reaguojant į grėsmes finansiniam stabilumui.

5. Protokole (Nr. 14) dėl euro grupės nurodytais neformaliais valstybių narių, kurių valiuta yra euro, ministrų susitikimais gerbiami Tarybos – institucijos, kuriai Sutartimis suteiktos teisėkūros funkcijos, ir institucijos, kurioje valstybės narės koordinuoja savo ekonominę politiką – įgaliojimai.

Laikantis Sutarčių, Tarybos svarstymuose dalyvauja visi jos nariai, net jei ne visi jie turi teisę balsuoti. Valstybių narių grupės neformaliose diskusijose gerbiami Tarybos įgaliojimai, taip pat kitų ES institucijų prerogatyvos.

6. Jeigu su šio skirsnio taikymu susijęs klausimas turi būti svarstomas Europos Vadovų Taryboje, kaip nustatyta E skirsnio 1 punkte, bus deramai atsižvelgiama į galimą klausimo skubumą.
7. Šio skirsnio esmė bus įtraukta į Sutartis kitos jų peržiūros metu, laikantis atitinkamų Sutarčių nuostatų ir valstybių narių atitinkamų konstitucinių reikalavimų.

B SKIRSNIS

KONKURENCINGUMAS

Vidaus rinkos, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas, sukūrimas yra vienas iš esminių Sąjungos tikslų. Kad šis tikslas būtų pasiektas ir būtų užtikrinamas augimas ir kuriamos darbo vietos, ES privalo didinti konkurencingumą, laikydamosi Europos Vadovų Tarybos deklaracijoje dėl konkurencingumo išdėstytų gairių.

Šiuo tikslu atitinkamos ES institucijos ir valstybės narės dės visas pastangas visapusiškai įgyvendinti ir stiprinti vidaus rinką, taip pat ją pritaikyti, kad jos raida neatsiliktų nuo aplinkos pokyčių. Kartu atitinkamos ES institucijos ir valstybės narės imsis konkrečių veiksmų geresnio reglamentavimo srityje, nes tai yra vienas iš svarbiausių veiksmų pirmiau nurodytiems tikslams pasiekti. Tai reiškia, kad reikia mažinti ekonominės veiklos vykdytojams, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, tenkančią administracinę naštą ir reikalavimų laikymosi išlaidas ir panaikinti nereikalingus teisės aktus, kaip numatyta Komisijos deklaracijoje dėl subsidiarumo įgyvendinimo mechanizmo ir naštos mažinimo įgyvendinimo mechanizmo, kartu toliau užtikrinant aukštus vartotojų, darbuotojų, sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus. Europos Sąjunga taip pat vykdys aktyvią ir plataus užmojo prekybos politiką.

Su visais šiais nuoseklios konkurencingumo politikos aspektais susijusi pažanga bus atidžiai stebima ir prireikus apžvelgiama.

C SKIRSNIS

SUVERENUMAS

1. Pripažįstama, kad Jungtinė Karalystė, atsižvelgiant į jos specifinį statusą pagal Sutartis, nėra prisiėmusi išipareigojimų dėl tolesnės politinės integracijos į Europos Sąjungą. Šios nuostatos esmė bus įtraukta į Sutartis jų sekančios peržiūros metu pagal atitinkamas Sutarčių nuostatas ir atitinkamus valstybių narių konstitucinius reikalavimus, kad būtų aišku, jog nuorodos į vis glaudesnę sąjungą netaikomos Jungtinei Karalystei.

Nuorodos Sutartyse ir jų preambulėse į vis glaudesnės Europos tautų sąjungos kūrimo procesą nėra teisinis pagrindas išplėsti jokios Sutarčių arba ES antrinės teisės aktų nuostatos taikymo sritį. Jomis taip pat neturėtų būti remiamasi siekiant pagrįsti platų Sutartyse nustatytų Sąjungos kompetencijų arba jos institucijų įgaliojimų aiškinimą.

Šios nuorodos nekeičia nei Sąjungos kompetencijos ribų, kurias reglamentuoja suteikimo principas, nei naudojimosi Sąjungos kompetencija, kuri reglamentuoja subsidiarumo ir proporcingumo principai. Jomis nereikalaujama, kad Europos Sąjungai būtų suteikta papildomos kompetencijos, kad Sąjunga privalo naudotis esama savo kompetencija arba kad Sąjungai suteikta kompetencija negalėtų būti sumažinta ir tokiu būdu grąžinta valstybėms narėms.

Valstybių narių Sąjungai suteikta kompetencija gali būti keičiama, ją didinant ar mažinant, tik atliekant Sutarčių peržiūrą visų valstybių narių susitarimu. Sutartyse jau yra konkrečių nuostatų, pagal kurias tam tikros valstybės narės turi teisę nedalyvauti priimant tam tikras Sąjungos teisės nuostatas arba tos nuostatos joms netaikomos. Todėl nuorodos į vis glaudesnę tautų sąjungą atitinka skirtingą integraciją, kurią gali pasirinkti atskiros valstybės narės, ir jomis nereikalaujama, kad visos valstybės narės siektų bendro galutinio tikslo.

Sutartimis sudaromos sąlygos siekti didesnės valstybių narių integracijos, jei jos turi tokios bendros savo ateities viziją, tačiau tai nėra taikoma kitoms valstybėms narėms.

2. Subsidiarumo principo tikslas yra užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami kuo labiau priartinant juos prie piliečio. Todėl tinkamo lygmens veiksmų pasirinkimas priklauso, *inter alia*, nuo to, ar svarstomas klausimas turi tarpvalstybinių aspektų, kurie negali būti tinkamai reglamentuojami valstybių narių veiksmais, ir ar veiksmai Sąjungos lygmeniu dėl savo masto ar poveikio suteiktų akivaizdžios naudos, palyginti su veiksmais valstybių narių lygmeniu.

Visos Sąjungos sprendimų priėmimo procese dalyvaujančios institucijos turi deramai atsižvelgti į nacionalinių parlamentų pagrįstas nuomones, pateiktas pagal Protokolo Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 7 straipsnio 1 dalį. Bus imtasi tinkamų priemonių tam užtikrinti.

3. Kai už pagrįstas nuomones, kad Sąjungos teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo, pateiktas per 12 savaičių nuo to projekto perdavimo, yra atiduota daugiau kaip 55 % nacionaliniams parlamentams skirtų balsų, Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė įtrauks šį klausimą į Tarybos darbotvarkę, kad būtų surengta išsami diskusija dėl šių nuomonių ir iš jų padarytinių išvadų.

Po tokios diskusijos, laikantis Sutartyse nustatytų procedūrinių reikalavimų, valstybių narių atstovai, veikiantys kaip Tarybos nariai, toliau nebesvarstys atitinkamo teisėkūros procedūra priimamo akto projekto, nebent projektas būtų iš dalies pakeistas, kad būtų atsižvelgta į pagrįstose nuomonėse iškeltus susirūpinimą keliančius klausimus.

Šio punkto tikslais nacionaliniams parlamentams skirti balsai apskaičiuojami pagal Protokolo Nr. 2 7 straipsnio 1 dalį. Valstybių narių, nedalyvaujančių priimant atitinkamą teisėkūros procedūra priimamą aktą, nacionalinių parlamentų balsai neskaičiuojami.

4. Valstybių narių teisės ir pareigos, numatytos pagal prie Sutarčių pridėtus protokolus, privalo būti visiškai pripažįstamos ir joms turi būti suteiktas ne žemesnis statusas nei kitoms Sutarčių, kurių neatskiriama dalis tokie protokolai yra, nuostatomis.

Visų pirma priemonė, priimta pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) trečios dalies V antraštinės dalį dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, nėra privaloma valstybėms narėms, kurioms taikomi protokolai Nr. 21 ir Nr. 22, išskyrus atvejus, kai atitinkama valstybė narė, jeigu tai leidžiama pagal atitinkamą protokolą, pranešė apie savo norą, kad priemonė būtų jai privaloma.

Valstybių narių atstovai, veikiantys kaip Tarybos nariai, užtikrins, kad tais atvejais, kai Sąjungos priemonė, atsižvelgiant į jos tikslą ir turinį, patenka į SESV trečios dalies V antraštinės dalies taikymo sritį, jai bus taikomi protokolai Nr. 21 ir Nr. 22, įskaitant atvejus, kai dėl to priemonę reikia padalyti į du aktus.

5. Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 2 dalyje patvirtinta, kad kiekviena valstybė narė išimtinai išlieka atsakinga už savo nacionalinį saugumą. Tai nėra nuo Sąjungos teisės leidžianti nukrypti nuostata, todėl ji neturėtų būti aiškinama siaurai. Vykdydamos savo įgaliojimus, Sąjungos institucijos visapusiškai gerbs valstybių narių atsakomybę už nacionalinį saugumą.

Yra pripažįstama kolektyvinių veiksmų klausimais, kurie turi poveikio valstybių narių saugumui, nauda.

D SKIRSNIS

SOCIALINĖS IŠMOKOS IR LAISVAS JUDĖJIMAS

Laisvas darbuotojų judėjimas Sąjungoje yra neatskiriama vidaus rinkos dalis; tai, be kita ko, reiškia valstybių narių darbuotojų teisę priimti darbo pasiūlymus bet kur Sąjungoje. Valstybėse narėse darbo užmokesčio dydžiai skiriasi, todėl kai kurie darbo pasiūlymai yra patrauklesni už kitus ir su tuo susijęs judėjimas yra tiesioginis rinkos laisvės rezultatas. Tačiau valstybių narių socialinės apsaugos sistemų, kurios pagal Sąjungos teisę yra koordinuojamos, tačiau nėra suderintos, struktūros yra skirtingos, tokiu būdu jos yra patrauklios tam tikrų valstybių narių darbuotojams. Yra teisėta atsižvelgti į šią situaciją ir tiek Sąjungos, tiek nacionaliniu lygmenimis bei nesukuriant nepagrįstos tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos numatyti priemones, kuriomis būtų apribojami tokio masto darbuotojų srautai, kurie sukeltų neigiamų pasekmių tiek kilmės valstybėms narėms, tiek valstybėms narėms, į kurias vykstama.

Kalbant apie tolesnį Sąjungos teisės aktų ar atitinkamos nacionalinės teisės plėtojimą, deramai atsižvelgiama į Jungtinės Karalystės pareikštus susirūpinimą keliančius klausimus šioje srityje.

Galiojančių ES taisyklių aiškinimas

1. Įvadinėje dalyje nurodytomis priemonėmis turėtų būti atsižvelgta į tai, kad valstybės narės turi teisę nustatyti pagrindinius savo socialinės apsaugos sistemų principus ir turi plačią diskreciją nustatyti bei įgyvendinti savo socialinę bei užimtumo politiką, įskaitant galimybių gauti socialines išmokas sąlygų nustatymą.
 - a) Nors laisvas darbuotojų judėjimas pagal SESV 45 straipsnį reiškia, kad įdarbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo ir užimtumo sąlygų atžvilgiu panaikinama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės, šiai teisei galima taikyti apribojimus dėl viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos priežasčių. Be to, laisvas darbuotojų judėjimas gali būti ribojamas teisėtam siekiamam tikslui proporcingomis priemonėmis, jei tai būtina dėl svarbių viešojo intereso priežasčių. Šiuo tikslu, remiantis kiekvieno atskiros atvejo analize, pripažįstamos viešojo intereso, kaip numatyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisminėje praktikoje, priežastys – siekis skatinti įdarbinimą, sumažinti nedarbą, apsaugoti pažeidžiamus darbuotojus ir išvengti pavojaus, kad bus labai pakenkta socialinės apsaugos sistemų tvarumui.

Remiantis objektyviomis priežastimis, kurios yra nesiejamos su atitinkamų asmenų pilietybe ir yra proporcingos siekiamam teisėtam tikslui, gali būti nustatytos sąlygos tam tikrų išmokų atžvilgiu, siekiant užtikrinti realų ir veiksmingą konkretaus asmens ir priimančiosios valstybės narės darbo rinkos ryšio laipsnį.

- b) Laisvo ES piliečių judėjimo teise pagal SESV 21 straipsnį turi būti naudojamosi laikantis Sutartyse ir joms įgyvendinti priimtose nuostatose nustatytų apribojimų bei sąlygų.

Ekonomiškai neaktyvių asmenų teisė gyventi priimančiojoje valstybėje narėje pagal ES teisę priklauso nuo to, ar tie asmenys turi pakankamai išteklių sau ir savo šeimos nariams, kad jie netaptų našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai, ir ar tie asmenys turi visavertį sveikatos draudimą.

Valstybės narės turi galimybę atsisakyti skirti socialines išmokas asmenims, kurie naudojami laisvo judėjimo teise tik norėdami gauti valstybių narių socialinę paramą, nors patys neturi pakankami išteklių, kad galėtų reikalauti teisės gyventi šalyje.

Valstybės narės gali atmesti prašymus skirti socialinę paramą, jeigu ES piliečiai iš kitų valstybių narių neturi teisės gyventi šalyje arba turi teisę gyventi jų teritorijoje tik dėl to, kad ieškosi darbo. Tai apima ES piliečių iš kitų valstybių narių prašymus skirti išmokas, kurių pagrindinė funkcija – padengti būtiniausias pragyvenimo išlaidas, net jeigu tokiais išmokomis taip pat siekiama palengvinti galimybes patekti į priimančiųjų valstybių narių darbo rinką.

- c) Asmenys, kurie naudojami laisvo judėjimo teise, turi laikytis priimančiosios valstybės narės įstatymų.

Pagal Sąjungos teisę valstybės narės gali imtis veiksmų, kad užkirstų kelią piktnaudžiavimui teisėmis ar sukčiavimui, pavyzdžiui, suklastotų dokumentų pateikimui, ir spęstų atvejus, kai sudaromos ar išlaikomos fiktyvios santuokos su trečiųjų šalių piliečiais turint tikslą pasinaudoti judėjimo laisve kaip būdu įteisinti neteisėtą buvimą valstybėje narėje, ar spęsti atvejus, kai judėjimo laisve naudojamosi kaip būdu apeiti nacionalines imigracijos taisykles, taikomas trečiųjų šalių piliečiams.

Priimančiosios valstybės narės taip pat gali imtis būtinų ribojamųjų priemonių, kad apsaugotų nuo asmenų, kurių elgesys gali kelti tikrą ir rimtą grėsmę viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui. Spręsdamos dėl to, ar asmens elgesys kelia realią grėsmę viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui, valstybės narės gali atsižvelgti į konkretaus asmens elgesį praeityje, o grėsmė nebūtinai visada turi būti čia pat. NET ir tuo atveju, jei asmuo anksčiau teistas nebuvo, valstybės narės gali imtis prevencinių priemonių, jeigu jos yra siejamos su konkrečiu asmeniu.

Kartu su Komisija bus plėtojamas tolesnis valstybių narių keitimasis informacija ir administracinis bendradarbiavimas siekiant veiksmingiau kovoti su tokiu piktnaudžiavimu teisėmis ir sukčiavimu.

ES antrinės teisės aktų pakeitimai

2. Pažymėtina tai, kad, įsigaliojus šiam sprendimui, Komisija pateiks pasiūlymus taip iš dalies pakeisti šiuos galiojančius ES antrinės teisės aktus:

- a) pasiūlymą iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo⁽¹⁾, siekiant suteikti valstybėms narėms galimybę išmokų vaikams eksportavimo į kitą valstybę narę nei ta, kurioje darbuotojas gyvena, atveju išmokas indeksuoti pagal valstybės narės, kurioje gyvena išlaikomas vaikas, sąlygas. Tai turėtų būti taikoma tik naujiems ES darbuotojų pateiktiems prašymams priimančiojoje valstybėje narėje. Tačiau nuo 2020 m. sausio 1 d. visos valstybės narės gali išplėsti indeksavimo taikymą esamiems prašymams dėl išmokų vaikams, kurios jau eksportuotos ES darbuotojų. Komisija nesiekia pasiūlyti, kad būsima išmokų vaikams savanoriško indeksavimo sistema būtų taikoma kitų rūšių eksportuotinoms išmokoms, pavyzdžiui, senatvės pensijoms;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

- b) siekiant atsižvelgti į traukos veiksnį, susijusį su valstybės narės teikiamomis lengvatomis dirbantiems asmenims – pasiūlymą iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 492/2011 ⁽¹⁾ dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje, kuriuo bus numatytas išpėjimo ir apsaugos mechanizmas, taikomas reaguojant į situacijas, kai iš kitų valstybių narių atvykstančių darbuotojų srautas ilgą laiką, įskaitant buvusių ES plėtrų politikos rezultata, yra labai didelis. Valstybė narė, norinti pasinaudoti galimybe taikyti šį mechanizmą, turėtų pranešti Komisijai ir Tarybai, kad susidariusi išimtinė situacija yra tokio masto, kad daromas poveikis jos socialinės apsaugos sistemos esminiams aspektams, įskaitant pagrindinį lengvatų dirbantiems asmenims sistemos tikslą, arba dėl kurios kyla didelių ir galinčių užsitęsti sunkumų jos užimtumo rinkoje arba dėl šių sunkumų patiriamas pernelyg didelis spaudimas tinkamam jos viešųjų paslaugų veikimui. Taryba išnagrinėjusi praneštą informaciją ir joje išdėstytas priežastis, Komisijos pasiūlymu galėtų leisti atitinkamai valstybei narei reikiamu mastu apriboti asmenų galimybę gauti neįmokines lengvatas dirbantiems asmenims. Taryba leistų tai valstybei narei apriboti naujai atvykstančių ES darbuotojų galimybes gauti neįmokines lengvatas dirbantiems asmenims iš viso ne ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui nuo darbo pradžios datos. Šis apribojimas turėtų būti laipsniškas – iš pradžių galimybių gauti tokias lengvatas iš viso nebūtų, tačiau palaipsniui jos būtų didinamos atsižvelgiant į didėjančių darbuotojų ryšį su priimančiosios valstybės narės darbo rinka. Leidimo galiojimo trukmė būtų ribota ir jis būtų taikomas ES darbuotojams, naujai atvykstantiems septynerių metų laikotarpiu.

Valstybių narių atstovai, veikiantys kaip Tarybos nariai, prioriteto tvarka tęs su šiais pasiūlymais susijusią darbą ir padarys viską, ką gali, kad šie pasiūlymai būtų greitai priimti.

Dėl būsimų šioje dalyje nurodytų priemonių ES darbuotojams neturi būti sudarytos mažiau palankios sąlygos negu trečiųjų šalių piliečiams palyginamoje situacijoje.

ES pirminės teisės pakeitimai

3. Atsižvelgiant į būsimus Europos Sąjungos plėtros etapus, pažymėtina tai, kad, laikantis Sutarčių, atitinkamos pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl laisvo asmenų judėjimo bus numatytos atitinkamuose Stojimo aktuose, kuriems turi pritarti visos valstybės narės. Šiame kontekste atkreipiamas dėmesys į Jungtinės Karalystės poziciją, kurioje pritariama šioms pereinamojo laikotarpio priemonėms.

E SKIRSNIS

TAIKYMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1. Bet kuri valstybė narė gali paprašyti Europos Vadovų Tarybos pirmininko, kad Europos Vadovų Tarybos susitikime būtų aptartas su šio sprendimo taikymu susijęs klausimas.
2. Šis sprendimas įsigalioja tą pačią dieną, kai Jungtinės Karalystės Vyriausybė informuoja Tarybos Generalinį sekretorių apie tai, kad Jungtinė Karalystė nusprendė likti Europos Sąjungos nare.

⁽¹⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011 5 27, p. 1).

II PRIEDAS

PAREIŠKIMAS DĖL EUROPOS VADOVŲ TARYBOJE POSĖDŽIAVUSIŲ VALSTYBIŲ AR VYRIAUSYBIŲ VADOVŲ SPRENDIMO DĖL NAUJO SUSITARIMO DĖL JUNGGINĖS KARALYSTĖS EUROPOS SĄJUNGOJE A SKIRSNIO

Valstybių ar Vyriausybių vadovai pareiškia, kad Tarybos sprendimą dėl konkrečių nuostatų, susijusių su bankų sąjungos ir tolesnės euro zonos integracijos padarinių veiksmingu valdymu, Taryba priims Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje įsigaliojimo dieną ir jis įsigalios tą pačią dieną.

Sprendimo projektas išdėstytas toliau:

PROJEKTAS**Tarybos sprendimas dėl konkrečių nuostatų, susijusių su bankų sąjungos ir tolesnės euro zonos integracijos padarinių veiksmingu valdymu**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

kadangi:

- (1) papildant 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimą 2009/857/EB ⁽¹⁾, reikėtų priimti nuostatas siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai valdyti bankų sąjungą ir tolesnės euro zonos integracijos padarinius;
- (2) šiame sprendime numatytu mechanizmu padedama gerbti principus, nustatytus valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo A skirsnyje dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, susijusių su bankų sąjungos ir tolesnės euro zonos integracijos padarinių veiksmingu valdymu, dėl kurių priėmimo turi balsuoti visi Tarybos nariai;
- (3) pagal Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje ⁽²⁾ E skirsnio 1 punktą bet kuri valstybė narė gali paprašyti Europos Vadovų Tarybos pirmininko, kad klausimas, susijęs su to sprendimo taikymu, būtų apsvarstytas Europos Vadovų Tarybos susitikime;
- (4) šis sprendimas nedaro poveikio konkrečiai balsavimo tvarkai, dėl kurios susitarė 2013 m. gruodžio 18 d. ⁽³⁾ Taryboje posėdžiavę 28 valstybių narių atstovai ir kuri yra susijusi su sprendimų priėmimu Taryboje remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 806/2014 (ES) ⁽⁴⁾ 18 straipsniu;
- (5) taikant šį sprendimą, visų pirma remiantis tuo, kad Tarybai turi būti suteiktas tinkamas laikotarpis atitinkamam klausimui apsvarstyti, reikėtų deramai atsižvelgti į galimus skubos atvejus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Jeigu teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriems taikomas valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo A skirsnis ir dėl kurių priėmimo turi balsuoti visi Tarybos nariai, atžvilgiu bent vienas Tarybos narys, kuris nedalyvauja bankų sąjungoje, pateikia motyvuotą prieštaravimą tokio akto priėmimui Taryboje kvalifikuota balsų dauguma, Taryba svarsto šį klausimą. Atitinkama valstybė narė pagrindžia savo prieštaravimą nurodydama, kaip to akto projektas neatitinka to sprendimo A skirsnyje nustatytų principų.

⁽¹⁾ 2007 m. gruodžio 13 d. Tarybos sprendimas 2009/857/EB dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo 2014 m. lapkričio 1 d.–2017 m. kovo 31 d. laikotarpiu ir nuo 2017 m. balandžio 1 d. (OL L 314, 2009 12 1, p. 73).

⁽²⁾ Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimas dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje (OL C 69 I., 2016 2 23, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 18 d. Taryboje posėdžiavusių 28 valstybių narių atstovų deklaracija, dok. Nr. 18137/13.

⁽⁴⁾ 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

2. Vykstant šiems svarstymams Taryba daro viską, kas yra jos galioje, kad per tinkamą laikotarpį ir nepažeisdama Sąjungos teisės nustatytų privalomų terminų, priimtų tinkamą sprendimą Tarybos nario ar narių, nurodytų 1 dalyje, iškeltais klausimais.

3. Tuo tikslu Tarybos pirmininkas, padedamas Komisijos ir laikydamasis Tarybos darbo tvarkos taisyklių ⁽¹⁾, imasi bet kokios iniciatyvos, reikalingos siekiant palengvinti susitarimo didesne balsų dauguma priėmimą Taryboje. Tarybos nariai jam padeda.

Deramai atsižvelgiant į galimą klausimo skubumą ir remiantis prieštaravimo priežastimis, kaip nurodyta 1 dalyje, tokia iniciatyva gali būti prašymas šiuo klausimu surengti svarstymus Europos Vadovų Taryboje, prieš jį vėl perduodant Tarybai, kad ji priimtų dėl jo sprendimą. Toks klausimo perdavimas nedaro poveikio įprastam Sąjungos teisėkūros procedūros taikymui ir negali sąlygoti situacijos, kuri suteiktų valstybei narei galimybę vetuoti.

2 straipsnis

Šis sprendimas, kuriuo papildomas Sprendimas 2009/857/EB, įsigalioja Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje įsigaliojimo dieną. Jis nustojamas taikyti, jeigu nustojamas taikyti pastarasis sprendimas.

Priimta ... [data]

Tarybos vardu
Pirmininkas
[Vardas, pavardė]

⁽¹⁾ 2009 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimas 2009/937/ES, patvirtinantis Tarybos darbo tvarkos taisykles (OL L 325, 2009 12 11, p. 35).

III PRIEDAS

EUROPOS VADOVŲ TARYBOS DEKLARACIJA DĖL KONKURENCINGUMO

Kad būtų skatinamas ekonomikos augimas ir darbo vietų kūrimas, Europa turi tapti konkurencingesnė. Nors šis tikslas pastaraisiais metais buvo esminis ES veiklos tikslas, Europos Vadovų Taryba yra įsitikinusi, kad galima daugiau padaryti siekiant visapusiškai išnaudoti visų vidaus rinkos sričių potencialą, skatinti verslumo aplinką ir darbo vietų kūrimą, investuoti ir parengti mūsų šalių ekonomiką ateičiai, lengvinti tarptautinę prekybą ir užtikrinti, kad Sąjunga taptų patrauklesne partnere.

Europos Vadovų Taryba pabrėžia, kad vidaus rinka yra nepaprastai vertinga – tai yra erdvė be sienų, kurioje be kliūčių juda prekės, asmenys, paslaugos ir kapitalas. Tai yra vienas didžiausių Sąjungos pasiekimų. Šiais ekonominių ir socialinių problemų laikais turime atgaivinti vidaus rinką ir ją pritaikyti, kad jos raida neatsiliktų nuo mūsų aplinkos pokyčių. Europa turi skatinti savo tarptautinį konkurencingumą visose su paslaugomis bei produktais susijusiose srityse ir tokiose itin svarbiose srityse, kaip energetika ir bendroji skaitmeninė rinka.

Europos Vadovų Taryba ragina visas ES institucijas ir valstybes nares siekti geresnio reglamentavimo ir panaikinti nereikalingus teisės aktus, kad būtų didinamas ES konkurencingumas, kartu deramai atsižvelgiant į poreikį išlaikyti aukštus vartotojų, darbuotojų, sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus. Tai yra vienas iš svarbiausių veiksnių siekiant užtikrinti ekonomikos augimą, skatinti konkurencingumą ir darbo vietų kūrimą.

Norėdami prisidėti siekiant šio tikslo, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija susitarė dėl Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros. Veiksmingas bendradarbiavimas pagal šią sistemą yra būtinas, kad būtų supaprastinti Sąjungos teisės aktai ir būtų išvengta perteklinio reglamentavimo bei administracinės naštos piliečiams, administracijoms ir įmonėms, įskaitant mažąsias ir vidutines įmones, kartu užtikrinant, kad būtų pasiekti tų teisės aktų tikslai.

Daugiausia dėmesio turi būti skiriama:

- tvirtam išipareigojimui supaprastinti reglamentavimą ir mažinti naštą, be kita ko, prireikus atšaukiant arba panaikinant teisės aktus, ir geresniam poveikio vertinimo bei *ex post* vertinimo naudojimui viso teisėkūros ciklo metu ES ir nacionaliniu lygmenimis. Šis darbas turėtų būti grindžiamas jau padaryta pažanga vykdant Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT),
- aktyvesniam bendros ES reglamentavimo naštos, ypač tenkančios MVĮ ir labai mažoms įmonėms, mažinimui,
- kai įmanoma, naštos mažinimo tikslinių rodiklių svarbiausiuose sektoriuose nustatymui, numatant ES institucijų ir valstybių narių išipareigojimus.

Europos Vadovų Taryba palankiai vertina Komisijos išipareigojimą kiekvienais metais peržiūrėti Sąjungos pastangų supaprastinti teisės aktus, išvengti perteklinio reglamentavimo ir sumažinti naštą verslui sėkmingumą. Į šią metinę apžvalgą, kurią rengiant remiama Komisijos programa REFIT, bus įtrauktas metinis naštos tyrimas, taip pat joje bus įvertinti esami ES teisės aktai.

Europos Vadovų Taryba taip pat prašo Tarybos išnagrinėti metines peržiūras, kurias Komisija rengia pagal savo deklaraciją dėl subsidiarumo, siekiant užtikrinti, kad į jas būtų tinkamai atsižvelgta įvairiose Sąjungos veiklos srityse. Ji prašo Komisijos pasiūlyti panaikinti priemones, kurios yra nesuderinamos su subsidiarumo principu arba kuriomis sukeliama neproporcinga reglamentavimo našta.

Europos Vadovų Taryba pabrėžia tvirtos, taisyklėmis grindžiamos daugiašalės prekybos sistemos svarbą ir akcentuoja, kad reikia sudaryti plataus užmojo dvišalius prekybos ir investicijų susitarimus su trečiosiomis šalimis, laikantis abipusiškumo ir abipusės naudos principų. Atsižvelgdama į tai, ji palankiai vertina susitarimą, kurį neseniai Nairobyje pasiekė PPO. Turi būti sparčiau vykdomas darbas vedant derybas su JAV, Japonija ir pagrindiniais partneriais Lotynų Amerikoje, visų pirma Mercosur, taip pat Azijos ir Ramiojo vandenyno regione. Prekyba turi būti naudinga visiems – tiek vartotojams, tiek darbuotojams, tiek ekonominės veiklos vykdytojams. Itin svarbus komponentas – naujoji prekybos strategija („Prekyba visiems. Atsakingesnės prekybos ir investicijų politikos kūrimas“).

Europos Vadovų Taryba stebės šio proceso raidą; ji prašo Bendrųjų reikalų tarybos ir Konkurencingumo tarybos reguliariai vertinti pažangą, susijusią su įvairiais šioje deklaracijoje išdėstytais aspektais.

IV PRIEDAS

EUROPOS KOMISIJOS DEKLARACIJA

dėl subsidiarumo įgyvendinimo mechanizmo ir naštos mažinimo įgyvendinimo mechanizmo

Komisija nustatys mechanizmą, skirtą visų galiojančių ES teisės aktų atitikčiai subsidiarumo ir proporcingumo principui peržiūrėti, remiantis esamais procesais ir siekiant užtikrinti visišką šio principo įgyvendinimą.

Komisija parengs šios peržiūros prioritetus atsižvelgdama į Europos Parlamento, Tarybos ir nacionalinių parlamentų nuomonę.

Iki 2016 m. pabaigos Komisija pasiūlys darbo programą ir po to kasmet teiks ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

Komisija yra visapusiškai įsipareigojusi ir toliau dės pastangas supaprastinti ES teisės aktus ir sumažinti ES ekonominės veiklos vykdytojams tenkančią reglamentavimo našta nedarant neigiamo poveikio politikos tikslams, taikydama 2015 m. geresnio reglamentavimo darbotvarkę, įskaitant visų pirma Komisijos reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT). Mažinti biurokratinės kliūtis verslumui, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, tebėra svarbiausias mūsų visų tikslas siekiant užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą.

Komisija REFIT platformoje bendradarbiaus su valstybėmis narėmis ir suinteresuotaisiais subjektais, kad nustatytų konkrečius įmonėms tenkančios naštos mažinimo tikslinius rodiklius ES ir nacionaliniu lygmenimis, visų pirma bendrovėms, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, daugiausia sunkumų keliančiose srityse. Nustačiusi šiuos tikslinius rodiklius, Komisija pagal juos stebės pažangą ir kasmet teiks ataskaitą Europos Vadovų Tarybai.

V PRIEDAS

EUROPOS KOMISIJOS DEKLARACIJA

dėl išmokų vaikams, eksportuojamų į kitą valstybę narę nei ta, kurioje darbuotojas gyvena, indeksavimo

Komisija pateiks pasiūlymą iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, siekiant suteikti valstybėms narėms galimybę išmokų vaikams eksportavimo į kitą valstybę narę nei ta, kurioje darbuotojas gyvena, atveju išmokas indeksuoti pagal valstybės narės, kurioje gyvena išlaikomas vaikas, sąlygas.

Komisija mano, kad šios sąlygos apima gyvenimo lygį toje valstybėje narėje ir joje taikomų išmokų vaikams dydį.

—

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

VI PRIEDAS

EUROPOS KOMISIJOS DEKLARACIJA

dėl Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje D skirsnio 2 punkto b papunktyje nurodyto apsaugos mechanizmo

Atsižvelgdama į Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimo dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje D skirsnio 2 punkto b papunktį, Europos Komisija pateiks pasiūlymą iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje, kad būtų numatytas apsaugos mechanizmas susitariant, kad jis gali ir bus naudojamas ir todėl padės spręsti Jungtinei Karalystei susirūpinimą keliančius klausimus, susijusius su labai dideliu iš kitų Europos Sąjungos vietų atvykstančių darbuotojų srautu, su kuriuo ji susidūrė pastaraisiais metais.

Europos Komisija mano, kad Jungtinės Karalystės jai pateikta atitinkama informacija, visų pirma, kadangi ji ne visiškai pasinaudojo pastarojo meto Stojimo aktuose numatytais pereinamaisiais laikotarpiais laisvo darbuotojų judėjimo srityje, rodo, kad šiuo metu Jungtinėje Karalystėje yra susidariusi būtent tokia išskirtinė padėtis, kurios atveju numatoma taikyti siūlomą apsaugos mechanizmą. Todėl būtų pateisinama, jei Jungtinė Karalystė aktyvuotų šį mechanizmą visapusiškai tikėdamasi gauti pritarimą.

VII PRIEDAS

EUROPOS KOMISIJOS DEKLARACIJA

dėl klausimų, susijusių su piktnaudžiavimu laisvo asmenų judėjimo teise

Komisija atkreipia dėmesį į Europos Vadovų Taryboje posėdžiavusių valstybių ar Vyriausybių vadovų sprendimą dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje, ypač jo D skirsnį.

Komisija ketina priimti pasiūlymą papildyti Direktyvą 2004/38/EB dėl laisvo Sąjungos piliečių judėjimo, kad teisė laisvai judėti nebūtų taikoma trečiųjų valstybių piliečiams, kurie, prieš sudarydami santuoką su Sąjungos piliečiu, neturėjo ankstesnės teisėtos gyvenamosios vietos valstybėje narėje, arba kurie sudaro santuoką su Sąjungos piliečiu tik po to, kai tas Sąjungos pilietis nuolat apsigyvena priimančiojoje valstybėje narėje. Atitinkamai tokiais atvejais trečiosios valstybės piliečiui bus taikoma priimančiosios valstybės narės imigracijos teisė. Šis pasiūlymas bus pateiktas po to, kai išgalios pirmiau nurodytas sprendimas.

Komisija paaiškins, kad piktnaudžiavimo, susijusio su judžių Sąjungos piliečių šeimos narių, kurie nėra ES piliečiai, atvykimu ir gyvenimu, atvejais:

- valstybės narės gali nagrinėti konkrečius Sąjungos piliečių, grįžtančių į savo pilietybės valstybę narę su šeimos nariu, kuris nėra ES pilietis, piktnaudžiavimo laisvo judėjimo teisėmis atvejus, kai apsigyvenimas priimančiojoje valstybėje narėje nebuvo pakankamai įtikinamas siekiant pradėti arba sutvirtinti šeimos gyvenimą ir buvo siekiama išvengti nacionalinių imigracijos taisyklių taikymo.
- Fiktyvios santuokos, kuri nėra saugoma pagal Sąjungos teisę, sąvoka taip pat apima santuoką, kuri palaikoma siekiant, kad šeimos narys, kuris nėra valstybės narės pilietis, galėtų pasinaudoti teise gyventi šalyje.

Komisija taip pat paaiškins, kad valstybės narės, nustatydamos, ar Sąjungos piliečio elgesys kelia „realią“ grėsmę viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui, gali atsižvelgti į asmens elgesį praeityje. Remdamosi viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo priežastimis, jos gali imtis prevencinių priemonių, jei jos yra siejamos su konkrečiu asmeniu, net ir tuo atveju, jei tas asmuo anksčiau teistas nebuvo. Komisija taip pat paaiškins „rimtų viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo priežasčių“ ir „būtinų visuomenės saugumo priežasčių“ sąvokas. Be to, ateityje peržiūredama Direktyvą 2004/38/EB dėl laisvo Sąjungos piliečių judėjimo, Komisija išnagrinės ribas, su kuriomis yra susijusios šios sąvokos.

Šie paaiškinimai bus išdėstyti komunikate, kuriame bus pateiktos gairės dėl Sąjungos teisės laisvo Sąjungos piliečių judėjimo srityje taikymo.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT